

δὲ πάλιν ὅτι ἐπρόκειτο ἡ πρότασις ν' ἀνανεωθῇ. Ἐγὼ δὲ τῷ ἀπήντησα ὅτι δὲν κρίνω τὴν Ἑλλάδα ὥριμον διὰ τοιοῦτο Εὐρωπαϊκὸν συνέδριον, πρὶν ἢ ἰδρυθῇ ἡ Ἀκαδημία. Ἀλλ' ἔκτοτε οὐδὲ λόγος πλέον περὶ τούτου ἔγινε, καὶ οὔτε ἡ Ἀκαδημία ἰδρύθη, οὔτε ὁ Σύλλογος συνεκλήθη.

Δίκη.

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἠναγκάσθην νὰ προσέλθω εἰς τὸ δικαστήριον ὡς διάδικος, ὅπερ κατὰ πρῶτον μοὶ συνέβαινεν ἐν τῷ βίῳ. Συντάκτης ἑφημερίδος τινὸς ἐκ Πειραιῶς ἀπῆτει, ὡς μοὶ εἶπεν ὁ υἱός μου, ἐτῶν τινῶν συνδρομὴν δι' αὐτήν, καὶ ἐκαλούμην νὰ ὀρκισθῶ ὅτι, οὔτε ποτὲ ἐνεγράφην αὐτῆς συνδρομητῆς, οὔτε, καθ' ὅσον ἐνεθυμούμην, ἀνέγνων ἢ εἶδον ἀριθμὸν αὐτῆς. Καὶ ἐδικαιώθην μὲν, τοῦ συντάκτου ἀναγνωρίσαντος ὅτι τὰ φύλλα κατὰ λάθος ἐπέμποντο εἰς Βιέννην, ἀντὶ τοῦ Βερολίνου· ἀλλὰ, καίτοι ἀπαλλαγείς τῆς συνδρομῆς, ἠναγκάσθην ὅμως, ἔνεκα λάθους τοῦ Δικηγόρου, ὡς μοὶ εἶπον, νὰ πληρώσω τὸ διπλάσιον αὐτῆς διὰ δικαστικὰ ἔξοδα!

Κουτρούλης.

Ἡ Φιλαρμονικὴ Ἑταιρεία, ἣτις πρὸ πολλοῦ εἶχεν ἰδρυθῇ ὑπὸ μερίμνῃ τοῦ φιλομούσου ἱατροῦ κ. Σπάθη, ἐπὶ σκοπῷ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ μουσικοῦ αἰσθήματος παρὰ τῷ λαῷ, γνωρίζουσα ὅτι ἐνέκρινον τὰς ἐνεργείας τῆς καὶ τὰ αὐτὰ αἰσθήματα ἔτρεφον, εὐηρεστήθη νὰ μοὶ χορηγήσῃ τὸν τίτλον ἐπιτίμου Προέδρου τῆς, καὶ ἠθέλησε ν' ἀναβιβάσῃ εἰς τὴν σκηνὴν τὴν ἐμὴν κωμωδίαν «τοῦ Κουτρούλη τὸν γάμον», καὶ αὕτη μὲν ἀνέλαβε τοὺς χορούς, τοὺς μελοποιηθέντας ὑπὸ τοῦ Γάλλου μουσουργοῦ Α. Danhauser, τοὺς δ' ἠθοποιούς καὶ τὴν σκηνὴν εἰς τὸ Θέατρον τῆς Ὁμονοίας ἔδωκεν ὁ κ. Ταβουλάρης, τὴν ὀρχήστραν δὲ διηύθυνε Κυρία ἐξόχου ἱκανότητος, ἡ Ἑλληνὶς σύζυγος τοῦ μουσικοῦ κ. Λαβελλέτ.

Καὶ τὸ μὲν θέατρον, κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς παραστάσεως ἦν πλή-
ρες θεατῶν· ἀλλ' ἡ ἐμὴ ἐντύπωσις ὑπῆρξεν ὅτι ἡ ἐπ' αὐτῶν ἐν-
τύπωσις καὶ ἡ ἐπιτυχία ὑπῆρξε μειωτάτη, ὃ βεβαίως πρέπει
ν' ἀποδοθῇ καὶ εἰς τὴν τοῦ ἔργου, ἴσως καὶ εἰς τὴν τῆς παρασκευῆς
αὐτοῦ ἀτέλειαν, προσέτι ὅμως καὶ εἰς τὸ ὅτι δὲν ἀνῆκεν εἰς τὴν
τάξιν τῶν τὸ ἡμέτερον κοινὸν σήμερον καλούντων ἐλαφρῶν κω-
μωδυλλίων, καὶ ὅτι οἱ πλεῖστοι τῶν θεατῶν δὲν εἶχον εἰδοποιηθῇ,
οὐδ' ὑπώπτευνον ὅτι εἶχον κληθῇ ἵνα ἴδωσιν ἀπομίμημά τι τοῦ
τρόπου τῆς συντάξεως τῶν ἀρχαίων δραμάτων· καὶ ἤκουσα κυρίας
τινάς, ὀπίσω μου καθημένας, νὰ ἐρωτῶσιν ἀλλήλας, ὅτε ἔψαλλεν
ὁ χορός, πρὸς τί ἦσαν καὶ τί ἠθελον τὰ ἄσματα ταῦτα. Οὐχ' ἥττιον
ἐγὼ, ἅμα περατωθείσης τῆς παραστάσεως, ἔσπευσα, ἀναμιγείς εἰς
τὸ πλῆθος, νὰ ἐξέλθω ἐκ τῶν πρώτων, καὶ ἔξωθεν ἤκουον τὰς
συνήθεις κραυγὰς, τὰς καλούσας με εἰς τὴν σκηνήν, εἰς ἣν καλῶς
ποιῶν δὲν ἐνεφανίσθην. Ἐπανελήφθη δ' ἡ παράστασις καὶ μετὰ
δύο ἡμέρας· ἀγνοῶ δ' ἂν ὑπῆρχε καὶ τότε συρροή, καὶ πόση, διότι
ἐγὼ δὲν παρευρέθην. Ἐκτοτε δὲ πλέον ἡ κωμωδία δὲν ἐδιδάχθη,
καὶ ἀμέσως ἐλησμονήθη.

De la Ware.

Εἰς πρόγευμα παρὰ τῷ κ. Σλήμανν ἀπήντησα πλούσιόν τινα
Ἀγγλον εὐπατρίδην, τὸν Λόρδον De la Ware, καὶ ὑπ' αὐτοῦ
προσκληθεὶς μετέβην τὴν ἐπαύριον περὶ δεύλην εἰς Πειραιᾶ εἰς
τὸ ιδιόκτητον αὐτοῦ ἀτμόπλοιον. Μόλις δ' ἀφίχθην, καὶ ἡ κυρία
De la Ware μοι ἔφερε τὸ λεύκωμά της, ζητήσασά μοι νὰ γράψω
τινὰς λέξεις καὶ τὸ ὄνομά μου εἰς αὐτό. Ἐν τῇ στενοχωρίᾳ μου
δ' ἔγραψα Ἑλληνιστὶ ἐν δίστιχον, ἀφορῶν αὐτὴν καὶ τὴν θυγα-
τέρα της, καὶ τῇ τὸ ἔδωκα, λέγων αὐτῇ ὅτι δὲν εἶναι ἄξιον νὰ
τῇ ἐξηγηθῇ. Οὔτε δὲ καιρὸς ὑπῆρξε πρὸς τοῦτο, διότι ἠγγέλθη
καὶ ἀνέβη εἰς τὸ κατάστρωμα πᾶσα ἡ Βασιλικὴ οἰκογένεια. Ὀλί-
γον δὲ μετὰ τὴν ὑποδοχὴν, ἔδειξεν ἡ κυρία τὸ λεύκωμα καὶ τὸν
ἐν αὐτῷ Ἑλληνικὸν στίχον εἰς τὸν Βασιλέα, ὅστις εὐηρεστήθη